

Marian Płachecki

"Arcydzieło w horyzoncie oczekiwań odbiorcy", Ryszard Handke, "Ruch Literacki" nr 4 (1975) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 19/1 (59), 143

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(1) GŁOWIŃSKI Michał: Świadectwa i style odbioru. "Teksty" 1975 nr 3 s. 9-28.

Przedmiotem rozważań autora jest problematyka recepcji (a także lektury konkretyzacji) utworów literackich. W pierwszej części artykułu wyodrębniono pięć podstawowych grup "świadectw odbioru", pozwalających wyinterpretować z siebie sposoby recepcji. Na ich podstawie badacz ustala kilka różnych, choć w praktyce nigdy nie występujących w czystej postaci, stylów odbioru, które pojmuję nie indywidualnie, lecz społecznie. Są to: styl mityczny, alegoryczny, symboliczny, instrumentalny, mimetyczny, ekspresyjny i estetyzujący.

BP/59/5

J. B.

(1) HANDKE Ryszard: Arcydzieło w horyzoncie oczekiwań odbiorcy. "Ruch Literacki" 1975 nr 4 s. 249-256.

Autor próbuje ustalić socjologiczno- i teoretycznoliterackie wyznaczniki sytuacji uznawania dzieła za arcydzieło. Nominacja taka musi być społecznie uzgodniona; nie wystarczy do tego prywatne przeświadczenie odbiorcy. Arcydzieło - to utwór, o którym sądzi się, że doskonalej od innych wypełnia specyficzne funkcje literackie. Aby tę roboczą definicję otworzyć dla dalszych precyzacji, autor znaną kategorię czytelniczego "horyzontu oczekiwań" rozбивa na trzy inne horyzonty - "świadomości", "rozpoznania" oraz "iluminacji".

BP/59/6

M. P.